



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.VII.45.160/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Cséffán József előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó

Dr. Remes Gábor bíró

A felperes: felperes1
(cím1)

Felperes képviselője: Dr. Mata Anett ügyvéd
cím2

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(cím3)

Alperes képviselője: dr. Zombor Péter kamarai jogtanácsos

A per tárgya: Közzolgálati Döntőbizottság határozatának felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az első fokon eljáró bíróság neve: Fővárosi Törvényszék 48.K.702.001/2023/21. számú ítélete

A másodfokon eljáró bíróság neve: Fővárosi Ítéltábla

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: 2.Kf.700.451/2024/4.

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a határozatlan idejű kormányzati szolgálati jogviszonyban álló felperest a kinevezése módosításával 2022. november 15. napjától áthelyezte az alperes IX. Kerületi Hivatala Gyámügyi Osztályához. A felperes részére munkatársa Személy1 „kolléga búcsúztató bizonyítványt”, valamint bizonyítvány pótlap elnevezésű irományt készített, amely szerint „Tantestület1 nevében, hatáskörében a példamutató, kitartó, hősies és minden akadályt leküzdő, köcsög, megalázó, megsemmisítő hatásokat ki nem szarja le munkásságáért a legmagasabb fokú Hivatali dicséretben részesítem”. Az irományok alján az alperes pecsétjének lenyomata látható. Az irományokat a felperes Facebook oldalára feltöltötték. Személy2 főosztályvezető, a felperes munkahelyi felettese 2022. november 15. napján e-mail üzenetben tájékoztatta a fentiekről a főispánt.

[2] Az alperes 2022. november 17. napján a felperes kormányzati szolgálati jogviszonyát azonnali hatályú felmentéssel megszüntette. A felmentés indokolásban foglaltak szerint a felperes nagy nyilvánosság előtt, a közösségi média felületen a Gyámügyi és Igazgatásügyi Főosztály Szociális és Gyámügyi Osztály hivatali bélyegzőjével ellátott irományt jelentett meg, amely a munkáltatóra vonatkozóan felismerhető és beazonosítható módon méltatlan, lealacsonyító megjegyzéseket tartalmazott, és alkalmas arra, hogy a kormányhivatal jó hírnevét és az általa nyújtott szolgáltatásokba vetett bizalmat nagy mértékben rombolja, valamint sérti a jóhiszeműség és tisztesség, valamint az együttműködési kötelezettség általános magatartási követelményét. A felperes a kormánytisztviselőkre vonatkozó hivatás etikai alapelveket és kötelezettségeket is súlyosan megszegte, kormányzati szolgálati jogviszonyához méltatlan módon járt el, magatartása a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) 109. § (2) bekezdés a) pontja szerinti érdemtelenségnek minősül.

[3] A felperes közszolgálati panaszt terjesztett elő, amelyben a felmentés megsemmisítését, az alperes elmaradt járandóságai megfizetésére kötelezését kérte. A Közszolgálati Döntőbizottság (a továbbiakban: KDB) JHÁT-DB/1/13/2023. iktatószámú határozatával a panaszt elutasította.

[4] A felperes módosított keresetében a kormányzati szolgálati jogviszonya jogellenes megszüntetésére figyelemmel az alperes 15 havi illetményének megfelelő összegű átalány-kártérítés megfizetésére kötelezését kérte.

Az elsőfokú és a másodfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére, a 3. § (3) bekezdésére, 5. § (4) bekezdésére, 95. § (2) bekezdés a) és b) pontjára, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdésére hivatkozva – elutasította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a KDB eljárása nem minősül megelőző eljárásnak, a felperes módosított keresetében már nem a KDB határozata jogszerűségét támadta, hanem a kormányzati szolgálati jogviszonya jogellenes megszüntetése miatt kérte az alperes átalány-kártérítés megfizetésére kötelezését. Mindezekre figyelemmel a KDB határozatának jogszerűsége a perben nem volt felülvizsgálható, a Kp. 131. § (6) bekezdése szerinti bizonyítási korlát nem volt figyelembe vehető a peres eljárásban. Megállapította,

hogy az alperes jogszerűen szüntette meg érdemtelenségre hivatkozva a felperes kormányzati szolgálati jogviszonyát.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét – annak mindenben helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel – egyebek mellett – rögzítette, hogy a felperes a módosított keresetében már nem a KDB közszolgálati panaszt elutasító határozatának (felül)vizsgálatát, hanem a kormányzati szolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel az alperes átalány-kártérítés megfizetésére kötelezését kérte, ezért a Kp. 131. § (6) bekezdésére vonatkozó bizonyítási korlát nem volt alkalmazható az elsőfokú eljárásban. Az alperes a bizonyítási indítvány előterjesztésére előírt határidőt elmulasztotta, igazolási kérelmet azonban előterjesztett, amelyet az elsőfokú bíróság ugyan alakszerű határozattal nem bírált el, de a bejelentett tanúk meghallgatásával, a bizonyítási eljárás lefolytatásával az igazolási kérelemnek tartalmilag helyt adott. A másodfokú bíróság utalt arra, hogy a felperesnek a bizonyítékok értékelése okszerűtlenségével kapcsolatos fellebbezése a Kp. 100. § (2) bekezdés *b)* pontjára (a megsértett jogszabályhely pontos megjelölésének hiányára) figyelemmel nem volt elbírálható. A felperesnek a Kp. „alapvető” rendelkezéseinek megsértésére vonatkozó kifogása megalapozatlan.

A felülvizsgálati kérelem

[7] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, a keresete szerinti döntés meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a másodfokon eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, a Kp. 2. § (1)-(2) bekezdései, 131. § (5)-(6) bekezdései, a Kp. 36. § (1) bekezdés *c)* és *e)* pontja alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: a Pp.) 146. § (6) bekezdése, 149. § (1) bekezdése, 151. § (1)-(2) bekezdései, 153. § (1)-(2) bekezdései, 153. § (2) bekezdés *b)* pontja, 154. § (2) bekezdése megsértésére hivatkozva.

[8] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okaként a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pontjának *ab)*, *ad)* alpontját, valamint *b)* pontját jelölte meg.

[9] A felperes a befogadhatóság körében előadta, hogy a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében elengedhetetlenül szükséges a KDB határozata ellen indított közigazgatási pernek az előírt szabályok szerinti lefolytatása, az eljáró bíróságok részéről a tárgyaláson a felek jelenlétében kihirdetett végzésben meghatározott határidő és annak elmulasztásával járó jogkövetkezmények egységes, következetes alkalmazása. Az alperes a bizonyítási indítvány előterjesztésére előírt határidőt elmulasztotta, igazolási kérelmet határidőben nem terjesztett elő, az elsőfokú bíróság az igazolási kérelmet alakszerűen nem bírálta el, ezért azt fellebbezéssel nem támadhatta, és a vitás kérdéssel csak a másodfokú bíróság tárgyalásán szembesült. A másodfokú bíróság az ügy érdemére kiható jogszabálysértést követett el azzal, hogy olyan bizonyítékokat vett figyelembe az ügy érdemi elbírálásánál (Személy3 és Személy4 tanúvallomását), amelyeket az alperes a KDB eljárása során nem jelölt meg, és amelyeket a kúriai gyakorlat szerint (Kf.VII.39.205/2020/6.) nem lett volna szabad figyelembe vennie. A felperes hivatkozott arra is, hogy amennyiben az alperes jogi képviselőjének a tárgyaláson tett szóbeli nyilatkozata igazolási kérelemnek minősül, a másodfokú bíróság ítélete ebben az esetben is eltér a Kúria Kfv.III.37.618/2022/2. számú döntésének elvi tételétől, amely szerint az igazolási kérelemnek kizárólag a féltől független,

objektív, előre nem látható akadály fennállása esetén lehet helyt adni. A perbeli esetben az alperes mulasztása tekintetében ilyen előre nem látható akadály nem állt fenn. Az igazolási kérelem elkésett, ezért a bíróságnak annak visszautasításáról kellett volna rendelkeznie. Ennek hiányában a másodfokú bíróság ítélete e tekintetben eltért a Kúria Kpkf.VI.39.906/2021/2-I. számú döntésének elvi tartalmától. A felperes szerint a jogerős ítélet eltért a Kúria Kfv.III.37.192/2017/9. számú döntése elvi tartalmától is, mert a közigazgatási határozat alkotmányosságát is vitatta fellebbezésében, az abban foglalt alkotmányossági kifogásokat azonban a másodfokú bíróság nem vizsgálta, pedig a tisztességes eljáráshoz való jog követelményét a Kp. 2. § (2) bekezdéséből is levezette.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[11] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a jogkérdés társadalmi jelentőségre figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában.

[14] A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem fejtette ki, hogy ebben a körben miben látja konkrétan a felülvizsgálati kérelem befogadásának indokoltságát, csupán általánosságban utalt a KDB határozata ellen indított közigazgatási pernek az előírt szabályok szerinti lefolytatása, az eljáró bíróságok részéről a tárgyaláson a felek jelenlétében kihirdetett végzésben meghatározott határidő és annak elmulasztásával járó jogkövetkezmények egységes, következetes alkalmazása fontosságára. Az erre a befogadási okra történő általános hivatkozás a befogadást nem alapozza meg (Kfv.V.35.068/2022/2., Kfv.V.35.309/2022/2.), illetve a Kúria sem talált olyan jogkérdést, amely társadalmi érdeklődésre is számot tartóan felsőbbbíróági jogértelmezést, illetve a korábbi joggyakorlat újraértékelését indokolná.

[15] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti befogadási okot a felülvizsgálatot kérő félnek részletesen meg kell indokolnia, annak fennállását bizonyítani kell [Kp. 117. § (4) bekezdés]. Amennyiben a befogadhatóság körében arra hivatkozik, hogy az alapvető eljárási jogának sérelme valószínűsíthető, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés történt, ez irányú kérelmét a befogadhatóság körében kell megindokolnia. Be kell mutatnia, hogy az eljárási szabályszegés az ügy érdemére kihatással volt, az eljárási szabályszegés ténybeli alapja valóban kétséget ébreszt a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető (Kfv.II.38.030/2021/2., Kfv.II.38.102/2021/2., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.III.45.124/2023/2.).

[17] A Kúria a felülvizsgálati eljárás során elsősorban joggyakorlat-egységesítő és -fejlesztő tevékenységet folytat, éppen ezért a felülvizsgálati kérelem is csupán jogkérdésre irányulhat, a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 115. § (1) bekezdés, 120. § (5) bekezdés]. A Kúria számos határozatában rámutatott arra, hogy a tényállás megállapításának és a bizonyítékok értékelésének felülmérlegelésére csak kivételes esetben, iratellenesen megállapított tényállás, kirívóan okszerűtlen, logikátlan mérlegelés, súlyos eljárási szabályszegés esetén van lehetőség (Kfv.II.37.081/2021/2., Kfv.III.37.317/2021/2., Kfv.VI.37.596/2022/2.). A jogerős ítélet jogszerűségének, a bizonyítékok értékelésének és az indokolás megfelelő kimunkálásának vizsgálata az érdemi felülvizsgálat, nem a befogadás körébe tartozik (Kfv.IV.38.030/2020/2., Kfv.IV.37.609/2021/2., Kfv.I.35.192/2022/3., Kfv.V.37.195/2023/2.).

[18] A felperes a befogadhatóság körében azt állította, hogy a másodfokú bíróság az ügy érdemére kiható módon megszegte a bizonyítékok előterjesztésének határidejére, és az igazolási kérelem elbírálására vonatkozó szabályokat azzal, hogy az alperes által bejelentett tanúk (Személy3 és Személy4) vallomását a bizonyítékok értékelése során figyelembe vette. A bizonyítékok előterjesztésének határidejére és az igazolási kérelem elbírálására vonatkozó eljárási szabályoknak a másodfokú bíróság általi megszegését a felperes a befogadhatóság körében sikeresen bizonyította. Nem mutatta be és nem bizonyította azonban, hogy a másodfokú bíróság eljárási szabályszegései az ügy érdemére kihatással voltak, az eljárási szabályszegések ténybeli alapja (a tanúvallomások figyelembevétele) valóban kétséget ébreszt a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető. A felperes figyelmen kívül hagyta azt is, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezését az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelése okszerűtlenségére vonatkozó részében, annak hiányosságára tekintettel, a Kp. 100. § (2) bekezdés *b)* pontja szerint nem bírálhatta felül, és ebben a körben a felülvizsgálati lehetősége a felülvizsgálati eljárásban sem nyílt meg.

[19] A felperes a jogerős ítélet [24]-[26] bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel iratellenesen hivatkozott arra a befogadhatóság körében, hogy a másodfokú bíróság az alkotmányossági, illetve a tisztességes eljárással kapcsolatos kifogásait, érvelését nem vizsgálta, és ezzel a jogerős eltért a Kúria Kfv.III.37.192/2017/9. számú döntése elvi tartalmától.

[20] A felperes a befogadhatóság körében a befogadhatóság okát, a másodfokú bíróságnak az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási szabályszegését nem bizonyította, önmagában az a körülmény, hogy a másodfokú bíróság eljárási szabályszegései a fenti körben megállapíthatók, nem megfelelő ok a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja alapján történő befogadásához.

[21] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul.

[23] A követendő kúriai gyakorlat (Kfv.III.37.108/2022/2., Kfv.III.37.118/2022/2., Kfv.VI.37.039/2022/2., Kfv.VII.45.159/2022/2., Kfv.VII.45.215/2022/2., Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18., Jpe.I.60.006/2020/11.) szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti befogadhatósági ok esetében elvárás, hogy a kérelmező a támadott és a közzétett kúriai döntés közötti ügyszabályozást úgy mutassa be, hogy párhuzamot állít a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága között.

[24] A felperes felülvizsgálati kérelmében nem a vitás jogkérdést, a jogkérdés szempontjából releváns tényeket, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlóságát (az ügyszabályozást), illetve a másodfokú bíróságnak a határozatban foglaltaktól jogkérdésben eltérését mutatta be az általa hivatkozott Kf.VII.39.205/2020/6., Kfv.III.37.618/2022/2., Kpkf.VI.39.906/2021/2-I., Kfv.III.37.192/2017/9. számú kúriai döntések tekintetében. Csak azt fejtette ki, hogy álláspontja szerint a másodfokú bíróság a bizonyítékok előterjesztésére előírt, illetve az igazolási kérelem elbírálására vonatkozó eljárási szabályok helyes alkalmazása esetén a hivatkozott kúriai határozatokban foglalt döntéseket kellett volna meghoznia, illetve a megjelölt tanúk vallomását figyelmen kívül kellett volna hagynia a bizonyítékok értékelése során. A felperes felülvizsgálati kérelmében – annak tartalma alapján – nem a bíróságnak a közzétett kúriai határozatokban kifejtettektől eltérő jogértelmezését, hanem a bizonyítékok előterjesztésének határidejére, az igazolási kérelemre vonatkozó ténymegállapítások és a levont jogi következtetések helyességét vitatja, amely önmagában nem alapozhatja meg a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján.

[25] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[26] Mivel a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[27] *A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) és ad) alpontjai, illetve b) pontja alapján nem fogadható be, ha a befogadási kérelemben foglaltak nem támasztják alá a rendkívüli jogorvoslat lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[28] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték viseléséről rendelkeznie nem kellett.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását tárgyaláson kívül bírálta el [Kp. 118. § (2) bekezdés].

[30] A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 116. § *d)* pont].

Budapest, 2026. január 13.

Dr. Varga Zs. András s. k.

a tanács elnöke

Dr. Cséffán József s. k.

előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán s. k.

bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s. k.

bíró

Dr. Remes Gábor s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő